

ابوغریب در مقایسه با وضعیت زندان " بگرام " افغانستان ، " بهشت " است.

روزنامه آلمانی زود دویچه زایتونگ در شماره روز جمعه خود نوشته است: " بر اساس گزارشات شاهدین عینی ، شرایطی که زندانیان افغانی در آن نگهداری می شوند ، بسیار بدتر از زندان ابوگریب است . "

" هانس لیند دکر " نویسنده این مطلب سپس با اشاره به تصاویر ارائه شده در وسایل ارتباط جمعی جهان در رابطه با سوء رفتار وحشیانه با زندانیان عراقی ، که منجر به برانگیختگی تنفر عمومی در میان مردم جهان شده است ، می نویسد : " چیزی که بطور گسترده توجهی را برنیا نگیخته است ، شرایط نگهداری زندانیان افغانی در بگرام ، قندهار و جزیره " دیگو گارسیا " در اقیانوس هند است که ۲۴۰۰ زندانی در آنجا نگهداری می شوند . اینکه با زندانیان و در این زندانها چه رفتاری صورت می گیرد ؟ هیچ عکس و فیلمی موجود نیست ، اما خبرهایی که از سوی زندانیان سابق دهان به دهان نقل می شوند ، می توان دریافت که از رعایت قوانین مربوط به کنوانسیون ژنو در این زندانها خبری نیست . به احتمال زیاد می توان زندان ابوگریب را در مقایسه ، به یک مرکز تفریحی تشبیه کرد . "

" لیند دکر " آنگاه در ادامه گزارش خود به توصیف زندان " بگرام " افغانستان پرداخته و می نویسد : " بگرام در ۶۰ کیلومتری شمال افغانستان قرار دارد و مشهورترین زندان افغانستان است . همه " تروریستهای " واقعی ، هواداران شان و طبعا بسیاری از کسانی که هیچ گناهی نداشته و ندارند ، در آنجا نگهداری و بازجویی می شوند . زندانیان در اینجا با کمک فشارهای روحی و روانی ، که وارد می شود ، بازجویی می گردند . گفته می شود که در زندانهای افغانستان نیز همانند عراق سر و روی زندانیان را می پوشانند و به آنها اجازه خواب داده نمی شود . آنان مجبورند ساعات متوالی در وضعیتی دردآور و طاقت فرسا بسر برند . این شکنجه ها را سربازان آمریکایی " Folter lite " می نامند . از زخمی ها و افراد بیمار دارو و درمان دریغ می شود . گاهی اوقات زندانی را مجبور می کنند در حالی که کاملا لخت است در سلول خود منتظر بماند تا کسی بسراغش بیاید . این مدت می تواند برآستی بسیار طولانی باشد . این عمل را سربازان " Softening them up " نام داده اند . زندانی را رام کردن . یک همکار روزنامه واشنگتن پست گزارش داده است : " اگر مسئله حقوق بشر را در مورد این زندانیان نقض نکنی مثل این می ماند که به وظایف خود عمل نکرده ای . " تقریبا همه زندانیان سابق زندان بگرام افغانستان از وارد آوردن شوک الکترونیکی به خود خبر داده اند . آنها گفته اند که سربازان شبانگاه بسراغ آنها آمده و به آنان امر می کردند تا زانو زده و رو به پائین خیره گردند . آنگاه از زندانیان فیلمبرداری می شد . این در عین حال که به زندانیان کتک نیز تقدیم می کردند . در زندانهای افغانستان تا کنون نمونه های بسیاری از مرگ زندانی دیده شده است . یکی از آنها زندانی ۲۲ ساله ای دهقانی بود که در جواز مرگش ، صادره در تاریخ ۱۳ دسامبر ۲۰۰۲ ، نوشته شده بود " زخمهای شدید در اثر بکارگیری خشونت بروی اعضای بدن " که منجر به مرگ شده است . یک پزشک زن در فرم مربوطه و در قسمت " علت مرگ " نوشته بود " قتل " . در این میان اگر کسی عضو سازمان القاعده بوده باشد ، در موردش روشهای بسیار شدید تری اعمال می شود . بازجویان درجه حرارت اطاق بازجویی را تا ۴۰ درجه بالا برده و به ناگاه آنچنان پائین می آورند که به زندانی شوک دست می دهد . (زیر ۱۲ درجه) . زندانی معمولا لخت در سلول نگهداری می شود . چراغ اطاق ۲۴ ساعته روشن است . می گویند رفتاری که در زندان گوانتانامو بازندانی می شود در مقایسه با بگرام قابل تامل تر است . این نکته را نیز باید اضافه کرد و آن اینکه اگر یک زندانی هوادار القاعده زیر شکنجه مقاومت کرده و بحرف در نیاید از سوی مسئولین آمریکایی به نیروهای امنیتی سایر کشورها تحویل داده می شوند . آنان در سخاوت و وحشیگری در شکنجه مشهورند . بعنوان مثال در اردن هاشمی زندانیانی را با بکارگیری روش ضرب و شتم بی سابقه مجبور به اعتراف کرده اند .

" محمد زامار " فردی است زندانی ، با تابعیت دوگانه آلمانی و سوریه . وی به دایره دوستان محمد عطا ، تعلق داشته و گویا توسط سازمان سیا به شکنجه گران سوری تحویل داده شده است . یک روزنامه نگار متعلق به روزنامه واشنگتن پست گزارش می دهد : " ما کثافت را از بدن زندانیان پاک نمی کنیم ، بلکه آنان را به سایر کشورها می فرستیم تا این کثافتها از آنان زدوده شود . //

منبع وبلاگ ساحل شمال

http://linkduni.blogspot.com/2004_04_01_linkduni_archive.html#108271839282508287